

Açò era una Cendrosa que va guardar davall del llit la trompeta que havia heretat del seu avi. A penes la va guardar, va escoltar la veuota de la madrastra:

–Agrana el carrer, torca la pols, frega els taulells, posa en marxa la rentadora i estén la roba. Després, arreplega la cendra de la xemeneia i dóna de menjar als conills i a les gallines.

Les filles de la madrastra van afegir:

–I planxa els nostres vestits de gala, que esta nit se celebra el ball reial.

Quan la madrastra i les filles van eixir al carrer, la Cendrosa va parlar amb son pare. El va trobar com sempre, llegint el diari a l'ombra d'una parra.

–Pare, la madrastra i les filles manen més que el govern. I elles es passen el dia rasant-se el melic.

El pare va plegar el diari i va mirar la filla amb cara de lluç bullit.

–I què vols que faça? Són tres feres ferotges...

La Cendrosa va fer tota la faena que li havien encarregat. Després, va traure la trompeta de davall del llit i va tocar tres notes, però sense bufar.

–No siga cosa que la descobrisquen i la llancen a la bossa del fem.

Quan van tornar, la madrastra i les filles van armar un canyaret.

–No has fet el dinar? –va cridar la madrastra–. Renta't la cara i les mans, que les tens plenes de cendra, i prepara un guisat de perdiu.

